

Mosina - 1 listopada 2020 r.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Mikołaja w Mosinie

Wiadomości Parafialne

parafii mosińskiej

Nr 187 (399)

Wydawca: prezbiter proboszcz Adam Prozorowski

wydawane od 1930 r.

Drodzy Parafianie

Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z Wami Wszystkimi. To piękne liturgiczne pozdrowienie rodzi mi się w sercu, ilekroć mam rozpoczynać artykuł wstępny do naszych *Wiadomości Parafialnych*.

Kiedy wypowiadam te słowa w Kościele podczas Eucharystii mam przed oczami twarze wielu z Was. Powoli już orientuję się gdzie siedzicie, kojarzę niektóre twarze z imionami. Czuję wtedy bardzo namacalną więź między nami. Trochę inaczej jest, gdy piszę te same słowa w naszej parafialnej gazecie. Wtedy trudno mi jest wyobrazić sobie tzw. statystycznego parafianina, który sięga po czasopismo. Dlatego wyobrażam sobie nie tyle konkretne twarze, ale myślę o naszych potrzebach. Patrząc na to liturgiczne pozdrowienie jako na słowa dobrego życzenia. Takiego, które przyniesie zaspokojenie naszych potrzeb. Tak naszych potrzeb. Wszyscy potrzebujemy miłości i to nie byle jakiej, ale miłości agape – tej, która rodzi się w sercu Boga. Każdy z nas chce być kochanym i to kochanym bezwarunkowo, dlatego nosimy w sobie tęsknotę i pragnienie wielkiej miłości. Bóg nam ją daje. On kocha nas całą swoją miłością. Dlatego naszą potrzebę miłości w NIM możemy mieć zaspokojoną. Oczywiście Bóg w swoim Ojcostwie jest źródłem miłości. Takie jest znaczenie pierwszej części pozdrowienia. Potem przychodzą słowa łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa. Tutaj znowu widzimy zaangażowanie drugiej osoby Trójcy Świętej. Syn Boży, który stał się człowiekiem, jest tym, dzięki któremu człowiek może przyjąć od Boga każdą łaskę.

Łaska według katechizmu to **dar darmo dany**. Możemy na to spojrzeć w dwojaki sposób. Najpierw zobaczyć Jezusa Chrystusa jako największy dar dany przez Boga Ojca ludziom. To jest MEGA DAR. To o nim św. Jan napisał: „Albowiem Bóg tak, umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego DAŁ, aby każdy, kto w Niego wierzy nie zginął, ale miał życie wieczne.” Drugie spojrzenie to zobaczenie Jezusa, jako pośrednika, tego przez którego otrzymujemy wszystkie Boże dary, których potrzebujemy w naszym codziennym życiu. Nazywamy je czasami łaski uczynkowe – to są dary Boże, dzięki którym mogą wykonać konkretne dobro. Psalmista Pański pisał: „Jeśli Pan domu nie zbuduje, na próżno trzaskają ludzie, jeżeli miasta Pan nie

ustrzeże daremnie czuwają strażę....” Zob. Psalm 127. Wniosek jest prosty, abym mógł skutecznie czynić dobro, potrzebna jest Boża łaska, którą otrzymują przez Jezusa od Boga Ojca. Dlatego w niektórych modlitwach pojawia się zakończenie: „prosimy Ciebie Boże Ojczy przez Jezusa Chrystusa....”, albo „prosimy Ciebie w imię Jezusa Pana naszego”. I ostatnia część pozdrowienia: „dar jedności w Duchu Świętym”. Ta część pozdrowienia otwiera nas na potrzebę zjednoczenia, wspólnotowości. Żyjemy w zróżnicowanym świecie. Jest On piękny w swojej różnorodności (czasami), niestety różnorodność bywa także przyczyną trudności. Gołym okiem można dostrzec wiele różnych antagonizmów i wrogich spojrzeń, które dzielą ludzi. Problem podziału dotyka rodzin, wspólnot, parafii, ojczyzny i świata. Wydaje się, że rzeczywistość przypomina różnokolorowy żagiel, który lada moment zostanie rozerwany podmuchami różnych wiatrów. Dlatego przywołanie daru jedności w Duchu Świętym. To Duch Boży, Duch Jezusa Chrystusa może wprowadzić Jedność. Ale zanim jedność zapanuje w świecie, potrzebna jest jedność w sercu. Duch Święty pragnie zamieszkać w sercu każdego z nas, aby wprowadzić w nas samych: najpierw jedność z Bogiem, potem jedność ze samym sobą, na końcu jedność z braćmi i z całym stworzeniem. Dlatego potrzebujemy Ducha, bo sami swoją mocą nie zbudujemy jedności. I w ten sposób zobaczcie zwykłe pozdrowienie liturgiczne staje się treścią medytacji rozpoczynającej Wstępniak Prezbitera.

Przed nami Uroczystość Wszystkich Świętych. W tym roku przebiegająca w cieniu pandemii – zarazy. Kolejne trudne doświadczenie, przez które musimy przejść. Większość z Was już wie, że tegoroczne świętowanie będzie inne niż zwykle. Nie będzie Mszy Świętej na cmentarzu. Modlitwy za zmarłych będą zanoszone po każdej Mszy Świętej w Kościele. Porządek Mszy Świętych będzie jak w każdą niedzielę. Po modlitwach każdy pójdzie na grób swoich bliskich. Wiem, że każdy z Was ma swoje osobiste modlitwy za zmarłych, ale chciałbym w tym roku poprosić, aby wykorzystać tzw. litanie za zmarłych. Poniższa jest zaczerpnięta ze strony internetowej biblijni.pl. Proszę abyście zabrali ją ze sobą na cmentarz i tam wśród grobów albo przy grobie najbliższej osoby, skierowali do Pana następujące słowa:

Litania za zmarłych:

Kyrie elejson.

Chryste elejson.

Kyrie elejson.

Chryste, usłysz nas.

Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, módl się za nami.

Wszyscy święci Aniołowie i Archaniołowie, módlcie się za nimi.

Wszystkie święte niebieskie duchy, módlcie się za nimi.

Wszyscy święci Patriarchowie i Prorocy, módlcie się za nimi.

Wszyscy święci Apostołowie i Ewangelści, módlcie się za nimi.

Wszyscy święci niewinni Młodziankowie, módlcie się za nimi.

Wszyscy święci Męczennicy, módlcie się za nimi.

Wszyscy święci Biskupi i Wyznawcy, módlcie się za nimi.

Wszyscy święci Doktorzy Kościoła, módlcie się za nimi.

Wszyscy święci Kapłani i Lewici, módlcie się za nimi.

Wszyscy święci Zakonnicy i Pustelnicy, módlcie się za nimi.

Wszystkie święte panny i wdowy, módlcie się za nimi.

Wszyscy święci i święte Boże, módlcie się za nimi.

Bądź im miłościw, przepuść im Panie!

Bądź im miłościw, wysłuchaj nas Panie!

Od mąk czyśćcowych, wybaw ich Panie.

Przez Twoje Wcielenie, wybaw ich Panie.

Przez Twoje Narodzenie, wybaw ich Panie.

Przez Twój Chrztost i post święty, wybaw ich Panie.

Przez trudy Twego życia, wybaw ich Panie.

Przez Krzyż i Mękę Twoją, wybaw ich Panie.

Przez Śmierć i pogrzeb Twój, wybaw ich Panie.

Przez Zmartwychwstanie Twoje, wybaw ich Panie.

Przez Wniebowstąpienie Twoje, wybaw ich Panie.

Przez Zesłanie Ducha Świętego Pocieszyciela, wybaw ich Panie.

My grzeszni, Ciebie prosimy za cierpiącymi duszami, wysłuchaj nas Panie.

Abyś duszom zmarłych ich winy odpuścić raczył, wysłuchaj nas Panie.

Abyś im resztę kary za grzechy darować raczył, wysłuchaj nas Panie.

Abyś je z czyśćca wybawić raczył, wysłuchaj nas Panie.

Abyś je do życia wiecznego przyjąć raczył, wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wieczny odpoczynek racz im dać Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wieczny odpoczynek racz im dać Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wieczny odpoczynek racz im dać Panie.

Uwolnij, Panie, dusze wszystkich wiernych zmarłych.

Od wszystkich ich więzów.

Módlmy się: Boże, Stwórcu i Odkupicielu wszystkich wiernych udziel duszom sług i służebnic Twoich odpuszczenia wszystkich grzechów; niech przez pokorne prośby nasze dostąpią zbawienia, którego zawsze pragnęły. Który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Oczywiście słowami tej litanii możemy się modlić przez cały rok, ale w sposób szczególny jesteśmy zaproszeni, aby się modlić za zmarłych w dniach od 1 do 8 listopada. Wtedy to możemy zyskać odpust i ofiarować go za zmarłą osobę. Odpust zyskuje ten, kto nawiedzi cmentarz oraz wypełni zwykłe warunki, tj. przystąpi do Komunii św. w dniu nawiedzenia cmentarza i odmówi na cmentarzu Ojcze nasz i Wierzę w Boga oraz jakąkolwiek modlitwę w intencjach wyznaczonych na dany dzień przez Ojca Świętego.

Kochani mam świadomość, że wszyscy przechodzimy bardzo trudny czas. Do naszych głów dociera wiele różnych informacji, niech nad nimi wszystkimi dominuje jedna: *Pan jest moim Pasterzem, niczego mi nie braknie... chociażbym przechodził przez ciemną dolinę niczego nie muszę się trwożyć bo Pasterz mój zawsze jest przy mnie w obronie mej stanąć gotowy.* Z Psalmu 23.

Warto szukać Bożej mądrości w modlitwie. Pozdrawiam Was serdecznie. Liczę, że zaraza szybko minie i będziemy znowu mogli się spotykać z odkrytą twarzą. Teraz póki co nasz Arcybiskup prosi, abyśmy nosili maseczki. Niech WAS wszystkich Pan Bóg błogosławi.

Wasz w Mesjaszu prezbiter Adam

PORZĄDEK LITURGICZNY W PARAFII

ŚW. MIKOŁAJA W MOSINIE

MSZE ŚWIĘTE: NIEDZIELE I ŚWIĘTA

7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00

DNI POWSZEDNIE

pon. – sob. 8.15; 18.00

CHRZTY I i III sobota oraz III niedzielę m-ca

- katecheza kerygmatyczna dla rodziców i chrzestnych
w II i IV poniedziałek miesiąca o godz. 19.00, w salce parafialnej

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

czynna w środy od 16.00 do 18.00

BIURO PARAFIALNE – tel. 61 8132-861 w. 24

- poniedziałek 18.30-19.00
- środa 16.00-17.30
- czwartek i piątek 8.00-10.00

PROLONGATA GROBÓW

Soboty od 9.00-11.00
poza miesiącami XII, I, II, VII, VIII

NARZECZENI

w II i IV piątek od 16.00 do 17.00

20 Października 2020 r w Mosinie

Dla starszych mieszkańców naszej parafii, dzień 20 października należy do tych kilku dni w roku, kiedy serce zaczyna mocniej uderzać. W tym dniu bowiem przypada kolejna rocznica zbrodni, która dokonała się w naszej wspólnocie w pierwszych tygodniach II Wojny Światowej. Rozstrzelano na rynku 15 ludzi. Większość z nich pochodziła z terenu naszej gminy. Każdego roku wspólnota parafialna uczestniczy w upamiętnieniu tego wydarzenia. Jako uczniowie Jezusa dokładamy swoją modlitwę, aby Pan Jezus ofiarę zamordowanych przyjął, ich potomków pocieszył i umocnił, a zbrodniarzom, przebaczył. Pozostajemy jeszcze my, którzy żyjemy w Mosinie po ponad 80 latach, które minęły od tych wydarzeń. Dzięki działalności Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej mogłem lepiej zapoznać się z historią tamtego wydarzenia. Wiadomości uzyskane udało się przekazać podczas niedzielnej kazania. Jednak to, co jest dla mnie szczególnie ważne, czym chcę się podzielić, to przebieg uroczystości, która odbyła się 20 października na naszym cmentarzu a następnie w parafialnym kościele św. Mikołaja.

Przed godziną 17,45 w pobliżu grobu pomordowanych na mosińskim cmentarzu zebrało się kilkanaście osób. Byli przedstawiciele Urzędu Miasta i Gminy Mosina razem z panem Burmistrzem i Jego zastępcami. Byli przedstawiciele świata kultury i innych organizacji. Uroczystość przy grobie z racji obostrzeń była bardzo skromniutka. W milczeniu zostały złożone kwiaty i zapalone znicze. Tym, co było dla mnie szczególnie ważne, była możliwość poprowadzenia modlitwy. To jest zawsze szczególny moment. Zatrzymujemy się, milkną rozmowy i w niebo płyną słowa modlitwy. W tym roku modlitwa zbudowana była z 4 części:

Psalm 130 – aby obudzić w swoim sercu żal i przeprosić Pana Boga za dokonaną zbrodnię (niesprawiedliwie przelano ludzką krew):

Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, o Panie, wysłuchaj głosu mego! Nakłoń swoich uszu ku głośnemu błaganiu mojemu! Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale Ty udzielasz przebaczenia, aby Ci służyło z bojaźnią. W Panu

pokładam nadzieję, nadzieję żywi moja dusza, czeka na Twe słowo. Dusza moja oczekuje Pana bardziej niż strażnicy świtu, bardziej niż strażnicy świtu. Niech Izrael wygląda Pana. U Pana bowiem jest łaska i w obfitości u Niego odkupienie. On odkupi Izraela ze wszystkich jego grzechów. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu...

Modlitwa własna – obejmująca pomordowanych i nas modlących się

Wszechmogący Wieczny Boże, Ojciec ludów i narodów, błagamy Cię, przyjmij dar świadectwa wiary, męki i śmierci synów naszego Narodu umęczonych i zamordowanych na mosińskim rynku. Obmyj ich we krwi Baranka, Twojego Syna Jezusa Chrystusa, aby mogli się przyodziać w białe szaty zbawienia. Niech ich ofiara przyniesie pokój, zgodę, sprawiedliwość i miłość. Uczynj ją posiewem naszego pojednania. Ojciec pełen miłosierdzia, przez modlitwy Matki Zbawiciela pomóż nam przebaczyć mordercom naszych braci; daj nam wdzięczną pamięć o ich ofierze, broń nas od wojny, nienawiści. Prosimy Cię o to przez Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Modlitwa Ojciec nasz – modlitwa jedności wszystkich Dzieci Bożych. Ta modlitwa według zamysłu Jezusa ma towarzyszyć wierzącym w Niego uczniom we wszystkich okolicznościach życia.

Wieczny odpoczynek – tradycyjna nasza modlitwa, którą odmawiamy na grobach naszych bliskich.

Całość spotkania na cmentarzu zakończyła się błogosławieństwem Prezbitera Proboszcza. Potem była Eucharystia celebrowana w Mosińskim Kościele. W ten sposób część mosińskiej społeczności oddała hołd pomordowanym. Jeśli komu będzie po drodze, zapraszam aby podczas Uroczystości Wszystkich Świętych zapalić na grobie pomordowanych małą świeczkę lub znicz. Niech towarzyszy temu zwyczajna modlitwa. Niech to będzie czyis osobisty dar tym, którym odebrano życie na naszej ziemi. Dobry Jezu a nasz Panie.

Ksiądz Proboszcz

Konto Parafii: GBS Mosina 40 9048 0007 0000 3753 2000 0001
Konto CARITAS: GBS Mosina 78 9048 0007 0000 4499 2000 0001

Telefony: Probostwo: 61 813 29 18; Wikariat: 61 813 28 61; Siostry: 61 813 72 57

Wiadomości Parafialne parafii mosińskiej - wydawca prezbiter proboszcz Adam Prozorowski; e-mail: prezbiteradam@gmail.com
Adres redakcji: 62-050 Mosina, ul. Kościuszki 1, tel. 61 813 29 18, www.parafiamosina.pl - opracowanie Paweł Zawieja; www.facebook.com/parafiamosina
„Wiadomości Parafialne” redaguje zespół w składzie: Wiesława Szubarga (redaktor naczelna), Stanisław Kosowicz, Tomasz Kaczmarek (redakcja techniczna), Anna Cicha, Włodzimierz Gabrielski, Jolanta Kapelska, prezbiter proboszcz Adam Prozorowski, Paweł Szukalski.
Redakcja zastrzega sobie prawo do adriestacji i skracania tekstów. Wszelką korespondencję prosimy kierować na adres j.w. z dopiskiem **Wiadomości Parafialne**.

Z cyklu: UROCZYSTOŚCI MARYJNE

NARODZENIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY /08 IX/

"Idzie wczesnym rankiem,
przy ptaszcącym śpiewie,
Matka Boska Siewna
w lnianej przyodziewie.

W zgrzebnej płachcie niesie
szczerozłote ziarno
i ręką swą hojną
rzuca w ziemię czarną

Siejąc, błogosławi,
by wysoko rośło
i dobro i szczęście
w ludzki dom przyniosło.

Choć słońko już wysoko,
choć ręka boli,
Matka Boska Siewna
chodzi wciąż po roli".

Trudno orzec czy ten wiersz, nieznanego mi autora, natchnął Piotra Stachiewicza do namalowania jednego z dwunastu obrazów cyklu "Rok Boży" - na miesiąc wrzesień, czy też wiersz powstał pod wpływem tego dzieła. Obraz ten doskonale obrazuje najważniejszą pracę miesiąca zasiewów.

Był rok 1945. Skończył się czas okrutnej wojny. Już nie deptają polskiej ziemi brutalni najeźdźcy. Polscy rolnicy wychodzą na pole, by w rozoraną ziemię czarną rzucać złote ziarno na nowy chleb. Na pierwszych powojennych dożynkach, jakże jeszcze skromnych, ale jakże radosnych, sześciolatek chłopiec deklamuje wiersz o Matce Boskiej Siewnej ... Obok wzruszona jego Matka. Ani Ona, ani on nie myśleli wtedy, że tu zaczyna się służba Słowu małego recytatora, która trwać będzie przez całe życie.

W dziewięć miesięcy po niepokalanym poczęciu Maryi Kościół czci Jej narodziny. W tradycji ludowej dzień ten zwie się świętem Matki Bożej Siewnej i to z dwóch powodów. Najpierw samą Maryję przyrównuje się do ziarna, które z rąk Bożych spadło na naszą glebę. Jest to ziarno dorodne, przynoszące jedyny owoc - Jezusa Chrystusa Bożego Syna. Następnie przedstawia się Ją jako rozsiewającą ziarno. Na wspomnianym obrazie Stachiewicza jest Niewiasta przepasana fartuchem, stąpająca po zagonach i rzucająca ziarno. Artysta w ten sposób wyraził prawdę o udziale Maryi w rozdawnictwie łask Bożych. Dawcą łaski jest sam Bóg. W swej dobroci chciał On jednak, jak gdyby podzielić się tym rozdawnictwem. Pośrednikiem jest przede wszystkim Jezus Chrystus. Píše o tym św. Paweł w 1. Liście do Tymoteusza 2,5. Przez Niego wszystkie łaski spływają na ludzi, przez Niego też wnosi się ku Bogu wszelki kult. Maryja jest Matką Jezusa Chrystusa, a przeto matką źródła łaski i uczestniczy w jej rozdawnictwie. Jest więc Pośredniczką. Jest to pośrednictwo przez uczestnictwo. Maryja jest też "Wszech-mocą Błagającą" i "Wspomożycielką Wiernych". Jej narodzenie przeto witają chrześcijanie tak, jak ludzie po nocy witają pojawienie się jutrzeńki. Jeszcze nie wzeszło słońce, a już robi się widno.

Poświęcenie ziarna odbywa się we wszystkich świątyniach polskich parafii wiejskich. W tych parafiach obrzęd ten posiada realną treść. Gospodarze przynoszą na to święto specjalnie na tę okazję uszyte małe woreczki wypełnione ziarnem. Nigdy nie zapomnę sędziwego gospodarza, który usypał nieco ziarna w swe dłonie - i tak podał do poświęcenia. Te same pracowite dłonie będą pod koniec września rzucać te złociste ziarno w ziemię czarną... Gospodarze bowiem zaczynają siewy od wrzucenia do gleby najpierw ziarna poświęconego, a potem

zwykłego. W parafiach miejskich, niektórych, obrzęd ten ma charakter symboliczny, ale jakże wymowny. Przypomina on bowiem podstawową prawdę o Maryi, a także we właściwym świetle ukazuje sacrum pracy ludzkiej. To sacrum wybrzmiewa potem w Eucharystii, gdy słyszymy słowa kapłana podczas przygotowania darów ofiarnych: "Błogosławiony jesteś Panie Boże bo z Twojej dobroci otrzymaliśmy chleb, owoc ziemi i pracy rąk ludzkich. Tobie go przynosimy, aby stał się dla nas chlebem życia".

NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY RÓŻAŃCOWEJ wspomnienie /07. X/

Modlitwa nie jest sprawą czasu, nastroju czy obowiązku. Jest sprawą wiary i miłości. Nie można jej nauczyć się raz na zawsze. Podobnie jest z wiarą. Nie można powiedzieć sobie: wierzę - i sprawa załatwiona. Na całe życie. W wierszu "Kazanie Syna Gromu" Roman Brandstaetter przypomina o tym, mówiąc:

"Nie należy wciąż wierzyć tak samo, mój synu.

Codziennie należy wierzyć inaczej i mądrzej.

I codziennie należy zmierzać do Boga

Inną drogą,

Tylko przez siebie samego odkrytą.

Albowiem wiara nie jest sadzawką w Hesebon,

Lecz Jordanem naszego nieustannego stawania się.

Wiara płynie. Ona jest twórczością, mój synu."

/z "Pieśń o moim Chrystusie", fragm./

Do wiary dojrzałej prowadzi modlitwa. Przede wszystkim, modlitwa liturgiczna Kościoła. W tym też osobista modlitwa chrześcijan. Szczególnie modlitwa różańcowa. Ona jest jak ogród, o który należy dbać. W tajemnicach różańcowych, których obecnie mamy 20, zawarte jest życie Jezusa Chrystusa i Jego Matki. Toteż Różaniec bywa nazywany żywą Ewangelią, a w jego tajemnicach możemy również odnaleźć siebie. Możemy uczyć się od Maryi tego, co stanowi samą istotę naszego podążania za Chrystusem: pełnienia woli Boga i podążanie drogą Jej Syna.

W jednej z pieśni o Różańcu, niestety mało znanej, śpiewamy:

Z Różańcem świętym w dłoni,

Maryję chcemy czcić.

I wieńce pełne woni,

radośnie dla Niej wić.

Rozważmy radość Marii,

zasługi pełne łask,

Okrutny ból Kalwarii

i chwały wiecznej blask.

Modlitwa różańcowa

te skarby w sobie chowa.

Królowa Różańcowa,

o przyjmij serc naszych dar.

Gdy przed paru tysiącami lat z Persji czy Mezopotamii sprowadzono różę do Europy, ten najpiękniejszy z kwiatów stał się symbolem miłości i radości, a wieńiec różany synonimem wesela. Wierżono też w moc uzdrawiającą róży. Jeszcze w średniowieczu utrzymywało się przekonanie, iż róża ma dar umacniania chwiejących się zębów /Zofia Kossak, Rok Polski. Wiara i obyczaj/.

Od zarania chrześcijaństwa Najświętsza Panna zwana jest "Ogrodem różanym", po łacinie rosarium. "Przyjdźcie do mnie, Ogrodu różanego słodkiej woni ... Wysłucham, mus mi wysłuchać prośb waszych... - mówi jedna z najstarszych pieśni

Maryjnych, powstała na południu Francji /Zofia Kossak, dz. cyt./. Poeci rzymscy wołali z myślą o ludziach: "Uwieńczmy skronie różami, korzystajmy z chwili, która szybko mija". A my, chrześcijanie wołamy z miłością do Maryi: "Różami uwieńczmy Jej skroń..." I znów mamy październik, aby w tym miesiącu, kiedy zamierają powoli wszystkie barwy świata, uwieńczyć skronie Maryi różami, które nie więdną. Takimi, które nie więdną są nasze "Zdrowaśki" powtarzane rytmicznie w różańcu. Ojcowie Kościoła powiadają, iż przypomnienie chwili Zwiastowania, które otwiera tajemnice różańcowe jest dla Matki Zbawiciela nieustającą radością, ponieważ słowa, którymi witał Ją Anioł, choć dziś niedołącznymi wargami naszymi wypowiedziane, stanowią potężną prośbę, której Niepokalana oprzeć się nie może. Powtarzane Ave Maria - Zdrowaś Mario bez zmian, po pięćdziesiąt, po sto - i więcej razy - są niby wieniec różany splatany na skronie Bożej Matki. Splatając go radujemy się Jej radością, zanurzamy w Światłość Jej Syna, dzielimy Jej ból i wielbimy Jej chwałę.

Wspólnie odmawiany różaniec w kościołach i po domach, niejednokrotnie w drodze do pracy, pielęgnowany szczególnie w parafiach przez Bractwa Różańcowe, chronił przez wieki Wiernych przed smutkiem, tzw. "acedią" - chorobą późnego średniowiecza. Dziś ona też daje znać o sobie...

Różaniec w dzisiejszej postaci ułożył św. Dominik, a do Polski przyniósł go św. Jacek Odrowąż, który z jego rąk w Rzymie przyjął habit dominikański. Włączone w tok radosnych Zdrowaś tajemnice bolesne nie zmieniły radosnego charakteru różańca, a włączone niedawno przez św. Jana Pawła II tajemnice światła, dopełniły bogactwo tej modlitwy Kościoła.

"Zapewne, jest wiele sposobów uproszenia opieki Maryi - pisał papież Leon XIII w encyklice "Adjutricem populi" - uważamy jednak, że różaniec jest z nich najlepszym i najsku-

teczniejszym. Potwierdził to św. Jan Paweł II na początku dwudziestego piątego roku swego Pontyfikatu, pisząc w dniu 16 października 2002 roku List Apostolski "ROSARIUM VIRGINIS MARIAE" do biskupów, duchowieństwa i wiernych o Różańcu Świętym. Kończy ten list - testament duchowy słowami przepełnionymi głębokim wzruszeniem przytaczając słowa bł. Bartłomieja Longo, apostoła Różańca we Włoszech. Ten kończy swą słynną "Suplikę do Królowej Różańca Świętego": "O błogosławiony różańcu Maryi, słodki łańcuchu, który łączysz nas Bogiem; więzi miłości, którą nas jednoczysz z Aniołami; wieżo ocalenia od napaści piekła; bezpieczny porcie w morskiej katastrofie. Nigdy cię już nie porzucimy. Będziesz nam pociechą w godzinie konania. Tobie ostatni pocałunek gasnącego życia. A ostatnim akcentem naszych warg będzie Twoje słodkie imię, o Królowo Różańca z Pompei, o Matko nasza droga, o Ucieczko grzeszników, o Władczyni, Pocieszycielko strapionych. Bądź wszędzie błogosławiona, dziś i zawsze, na ziemi i w niebie".

Kto przeczyta wspomniany List Apostolski św. Jana Pawła II, ten zrozumie że Różaniec to skarb, który trzeba odkryć.

"Październik, miesiąc mgieł, byłby pełen melancholii, gdyby nie opasał go różaniec. Liście spadają na ziemię i giną. Ave Maria płynie w górę. Drzewa są czarne i nagie. Róże Niepokalanej kwitną i wonięją"/Z. Kossak, dz. cyt./.

Maryja. Królowa Różańca świętego objawia się w Lourdes z różańcem w dłoni, w Fatimie z różańcem. Tajemniczy związek łączy Ogród różany słodkiej woni, różę i różaniec. Złote różę widziała na stopach Niepokalanej Bernadetta Soubirous. Różę otaczają głowę Maryi Płaczącej w La Salette. W Różach widziała Ją trójka dzieci z Fatimy.

Czyż nie jest to dla nas znakiem? ...

Ks. Marian Cynka

Są już z nami dwadzieścia lat.

Tymi słowami chciałbym rozpocząć krótkie sprawozdanie, dotyczące niezwyklej uroczystości, w której miałem okazję uczestniczyć w dniu 16 października br. Rzecz cała dotyczy 20-lecia istnienia Specjalnego Ośrodka Szkolno - Wychowawczego im. Janusza Korczaka. Jest to placówka, która swoją opieką obejmuje uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, umiarkowanym i głębokim, oraz dzieci w zespołach wczesnego wspomagania małego dziecka.

Jeden z budynków Ośrodka znajduje się tuż przy naszym Kościele Parafialnym, dzięki czemu możliwa jest bliska współpraca pomiędzy Ośrodkiem a Parafią. Podczas spotkania w Mosińskiej Galerii przy ul. Niezłomnych odbył się wernisaż wystawy przygotowanej przez nauczycieli wraz z wychowankami Ośrodka. Wystawa pt. "Z Januszem Korczakiem w przyszłość" przedstawia prace uczniów, zbiór fotografii, dokumentów oraz multimedialną historię Ośrodka. Samo zwiedzanie wystawy poprzedzone było mini koncertem skrzypcowym. Tym, co sprawiło mi nieukrywaną radość, było zwrócenie przez Panią Dyrektor Bożenę Mazur uwagi na fakt, że przez dwadzieścia lat istnienia Ośrodka współpraca między Parafią a wspólnotą uczniów układała się bardzo dobrze. Ciepłe i miłe słowa Pani Dyrektor obudziły w moim sercu wspomnienia tych kilku spotkań, jakie miałem ze wspólnotą Ośrodka. Niezapomniane pozostaną wspólne kolędowania, droga krzyżowa, czy wreszcie najbardziej przejmująca zeszłoroczna uroczystość Pierwszej Komunii Świętej. Każde spotkanie z Wychowankami inspiruje do tego, aby być dobrym, aby spojrzeć poza siebie i sprawdzić, czy gdzieś obok nie potrzebuje ktoś mojej pomocy. Po oficjalnych przemówieniach nastąpiła chwila wręczenia pamiątkowych medali i drobnych upominków. Następnie mogliśmy już wspólnie przejść na wystawę. Robi ogromne wrażenie. Z każdego zdjęcia, obrazu bije nie tylko

pasja wspólnego tworzenia i przekształcania rzeczywistości, ale ogromna wiara w to, że RAZEM MOŻEMY BARDZO WIELE. Oglądając różnorodne prace uczniów i podziwiając medale i puchary przywiezione z licznych zawodów sportowych zobaczyłem, że wychowankowie Ośrodka rzeczywiście urodzili się ze skrzydłami, a ich nauczyciele i wychowawcy pomogli je im rozwinąć.

Zachęcam wszystkich czytelników "Wiadomości Parafialnych" do obejrzenia wystawy, która potrwa do 22 listopada br. Można ją oglądać w Galerii Sztuki w Mosinie od wtorku do piątku w godz. od 9,00 do 17,00, oraz w niedzielę od 10.00 do 13.00.

W wernisażu uczestniczył i sprawozdanie przygotował
prezbiter Adam

Poniższe zdjęcie jest zapisem wspólnego kolędowania uczniów Ośrodka z Klerykami poznańskiego seminarium. :

Ks. Ludwik Robowski 1864 - 1930.

W styczniu br. minęła 90 - ta rocznica śmierci bestialsko zamordowanego byłego mosińskiego proboszcza ks. Ludwika Robowskiego. Niniejszym artykułem chcemy dzisiaj wspomnieć i przybliżyć jego osobę.

Ks. Ludwik Robowski urodził się 29 września 1864 r. w Orzeszkowie k/Kwilcza w pow. Międzychód. Pochodził z wyznaniowo mieszanej rodziny. Ojciec Teofil - katolik był nadleśniczym u hrabiego Arsena Kwileckiego (zmarł w 1879 r.). Matka Florentyna z d. Pilzecker była protestantką.

Naukę w zakresie szkoły elementarnej ukończył w Kwilczu, następnie w wieku 11 lat został oddany w dalszą naukę do Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu. Jak napisał w wspomnieniach zachowanych w teczce osobowej mieszczącej się w Archiwum Archidiecezjalnym w Gnieźnie : "Egzamin abiturieński złożyłem na Wielkanoc 1885 roku. Po złożeniu egzaminu udałem się na Uniwersytet do Wurzburga, gdzie przez 3 lata słuchałem teologii. W pierwszym roku zaciągnięto mnie do wojska na 19 tygodni. Służyłem podczas wakacji latowych w wojsku w Bydgoszczy. Od późniejszych ćwiczeń zwolniony zostałem na Wielkanoc 1888 roku wstąpiłem do seminarium praktycznego w Gnieźnie. Niższe święcenia otrzymałem w kaplicy seminaryjnej w Gnieźnie dnia 16 kwietnia 1888 roku z rąk biskupa Likowskiego... Święcenia kapłańskie z rąk biskupa Likowskiego odebrałem dnia 25 marca 1889 r. w Katedrze Gnieźnieńskiej. Po wyświęceniu na kapłana udałem się na wysoki rozkaz Prześwietnej Władzy na wikariusza do Piły, gdzie obowiązki wikariusza od 1 kwietnia 1889 roku do 1 października 1892 roku pełniłem. 1 października 1892 roku powołany zostałem przez Wysoką Władzę na administratora do Mroczy, gdzie wiekiem chorobą zasłużonego ks. Proboszcza Dobrowolskiego zastępowałem. Po śmierci ks. Proboszcza Dobrowolskiego starałem się o prezentę na beneficjum Mroczy, lecz nie otrzymałem go. Posłany zostałem przez Prześwietnego Konsystorza do Mosiny , gdzie otrzymałem prezentę na toż beneficjum. Od 1 kwietnia 1895 roku tą parafią zawiadamiałem".

Tutaj w Mosinie w trudnych na tamte czasy warunkach oprócz pracy duszpasterskiej przyczynił się do rozbudowy istniejącego kościoła, powiększając go o zbudowanie zakrystii. Z okresu siedmiu lat (1895 r. - 1902 r.) posługi w naszej parafii niestety nie zachowały się żadne spisane lub ustnie przekazane przez pokolenia informacje o tym zacnym kapłanie. Z Mosiny ks. Ludwik został powołany na proboszcza do parafii pw. Św. Andrzeja w miejscowości Sadki - położonej w powiecie nakielskim (woj. Kujawsko - Pomorskie). Tam, oprócz pracy duszpasterskiej jako proboszcz i późniejszy od 1914 r. dziekan, Nakielski dał się poznać jako wielki społecznik i patriota. Wraz ze swymi parafianami organizował polską bibliotekę parafialną, która stała się zaczątkiem Towarzystwa Czytelni Ludowych. W 1907 r. z jego inicjatywy powołano w Sadkach Towarzystwo Oświatowe, którego celem było krzewienie wiedzy, nie tylko

historycznej, ale również społecznej. Był również założycielem kółka rolniczego w Sadkach. W działalności patriotycznej był jednym z inicjatorów działań i duchowym przywódcą Sadkowskich Powstańców Wielkopolskich. Nie uląkł się terroryzujących gminę oddziałów Grenzschutzu, Heimatschutzu i pochował na miejscowym cmentarzu parafialnym w bestialski sposób zamordowanego kpr. 4 Pułku Powstańców Wielkopolskich Floriana Kmiecika. Uczył w języku polskim nie tylko religii, ale również czytania i pisanie. Jako prezes Rady Nadzorczej Banku Ludowego w Sadkach brał czynny udział w jego pracach. Był również współzałożycielem "Rolnika" w Nakle n/Notecią.

Aż przyszedł tragiczny dzień 30 stycznia 1930 r. Do Samostrzela pociągiem z Bydgoszczy przybyli dwaj recydywiści, jak się później okazało mordercy ks. Robowskiego - Ptak i Józef Sztolc. Z dworca kolejowego pieszo udali się do Sadek. Nocą po wybiciu szyby w oknie, wdarli się na plebanie. Czterema oddanymi strzałami zabili ks. Robowskiego. Jak wykazał proces karny i zeznania lekarzy, trzy strzały w : serce, brzuch i kręgosłup były śmiertelne. Czwarty strzał oddany był w rękę, napad miał podtekst rabunkowy. Bandyci skradli 3000 zł, 1000 marek niemieckich w złocie i 150 zł w bilonie oraz akcje.

Grobowiec Rodziny Robowskich

Pogrzeb ks. Ludwika Robowskiego odbył się w poniedziałek 4 lutego o godz.11. Ceremonii pogrzebowej przy bardzo licznej udziale okolicznej społeczności przewodniczył ks. bp. Antoni Laubitz. Spoczął w rodzinnym grobowcu na sadkowskim cmentarzu wśród swych parafian.

W wytoczonym procesie karnym Sąd w Bydgoszczy skazał oskarżonego Ptaka na karę dożywotniego więzienia, a Józefa Sztolca na 15 lat ciężkiego więzienia.

Włodzimierz Gabrielski Jacek Szeszuła

Autorzy dziękują : ks. Edwardowi Majce, za umożliwienie kontaktu z ks. Alojzym Piątkiem, który przed wielu laty jako wikariusz pracował w parafii w Sadkach. Dziękujemy również pp. Katarzynie i Marii Hass z Sadek, które skrzętnie przechowują cenne informacje o ks. Robowskim i zechciały się nimi podzielić.

Święty Jan Paweł II

Urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach. Na chrzcie otrzymał imię Karol. Imię to oznacza człowieka męznego lub wojownika, czyli kogoś takiego jak nasz Święty, który był człowiekiem i męznym, i wojownikiem.

Męstwo wyniósł Karol z domu rodzinnego. Myślę tu o męstwie wiary, bezwarunkowej miłości do Boga oraz zawierzeniu Matce Boskiej, która zastępowała Karolowi przedwcześnie

zmarłą na zapalenie mięśnia sercowego i nerek mamę, Emilię. Ukochana mama odeszła miesiąc przed I Komunią Świętą chłopca. Od tej pory zajmował się nim troskliwy ojciec, który bardzo dbał o rozwój duchowy syna. Ten zaś po latach tak o tym napisze: "Mogłem na co dzień obserwować jego życie, które było życiem surowym. Z zawodu był wojskowym, a kiedy owdowiał, stało się ono jeszcze bardziej życiem ciągłej modlitwy. Nieraz zdarzało mi się budzić w nocy i wtedy zastawałem mego Ojca na kolanach, tak jak na kolanach widywałem go zawsze w kościele parafialnym." <https://domjp2.pl/jan-pawel-ii/dziecinstwo-jana-pawla-ii/>

Kochający ojciec dbał o wykształcenie syna, który po zdaniu matury w 1938 roku razem z nim przeprowadził się do Krakowa, gdzie rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Wybuch II Wojny Światowej przerwał naukę. W czasie okupacji młody Karol poznał smak fizycznej ciężkiej, ponadludzkiej pracy jako robotnik w kamieniołomach Zakładów Chemicznych Solvay w Krakowie - Borku Fałęckim.

W 1941 zmarł jego ojciec. Rok po tym wydarzeniu Karol Wojtyła podjął decyzję, że wstępuje do Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie założonego przez abp. A. S. Sapiechę. Święcenie kapłańskie otrzymał z rąk Księdza Metropolity 1 listopada 1946 roku w Kaplicy Domu Arcybiskupów Krakowskich. Odtąd całą swoją posługę i siebie zawierzył Matce Bożej, czyniąc słowa "Totus Tuus" (Cały Twój) swoim zawołaniem biskupim, a później papieskim.

Po śmierci papieża Pawła VI i jego następcy Jana Pawła I w wyniku konklawe - 16 października 1978 roku abp Karol Wojtyła został wybrany papieżem, przyjmując imię Jan Paweł II. Był pierwszym Polakiem i jednocześnie pierwszym od 445 lat biskupem Rzymu, który nie pochodził z Włoch. My Polacy przeczuwaliśmy, że musi to nastąpić, kiedy Juliusz Słowacki w czasie swej podróży do Wielkiego Księstwa Poznańskiego w 1848 napisał wiersz Pośród niesnasek Pan Bóg uderza...

Pośród niesnasek Pan Bóg uderza
W ogromny dzwon,
Dla słowiańskiego oto papieża
Otworzył tron.
Ten przed mieczami tak nie uciecze
Jako ten Włoch,
On śmiało, jak Bóg, pójdzie na miecze;
Świat mu - to proch!

Po 130 latach prorocze słowa poety się spełniły, zaś wybór naszego rodaka na Stolicę Piotrową znacząco wpłynął na dzieje Europy Wschodniej końca XX wieku. W trakcie trwającego 27 lat pontyfikatu nasz święty odwiedził 135 krajów świata. Do ojczyzny pierwszy raz jako papież przybył 2 czerwca 1979 roku. Wypowiedział wówczas znamienne słowa: "Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi, tej ziemi". I Duch zstąpił i wraz z upadkiem komunizmu odnowił oblicze naszej ojczystej ziemi.

Podczas całego pontyfikatu Jan Paweł II nieustraszenie walczył o godność każdego człowieka, sprzeciwiając się aborcji i eutanazji - cywilizacji śmierci. Z wielkim zaangażowaniem podejmował dialog międzyreligijny i międzykulturowy. Potępiał antysemityzm, czego wyrazem była jego modlitwa przy Ścianie Płaczu w Jerozolimie. Pamiętając o ludziach młodych, zainicjował systematyczne spotkania z młodzieżą - Światowe Dni Młodzieży.

Święty Jan Paweł II był człowiekiem prawdziwie wszechstronnym - poetą, poliglotą, dramaturgiem, pedagogiem, filozofem historii, przedstawicielem personalizmu chrześcijańskiego, który zakłada postawienie w centrum badań filozoficznych osoby człowieka, a nie społeczności. W myśl personalizmu chrześcijańskiego religia to więź osobowa człowieka z Bogiem.

Święty Papież Jan Paweł II zawsze stał po stronie człowieka, o którym powiedział: "Trzeba tego człowieka szanować dla niego samego, nie dla jakichkolwiek innych racji czy względów - jedynie dla niego samego. Trzeba tego człowieka po prostu miłować dlatego, że jest człowiekiem - trzeba wymagać dla niego miłości ze względu na szczególną godność, jaką posiada". (Jan Paweł II, W imię przyszłości kultury. Przemówienie w UNESCO, Paryż 02.06.1980).

Jan Paweł II odszedł do Domu Ojca 2 kwietnia 2005 roku, ale ciągle czujemy Jego obecność i ciągle wspominamy naszego wielkiego rodaka. Każdego roku, w październiku, obchodzimy Dzień Papieski. W tym roku XX Dzień Papieski odbył się pod hasłem: Totus Tuus, co stanowi dewizę Papieża Jana Pawła II, kilkakrotnie powtórzoną w jego testamencie. Zanurzając się w te słowa, pragnęliśmy sięgnąć do ich głębi, do tego, w jaki sposób ukształtowały one życie Papieża Jana Pawła II, Świętego z Polski.

Wiesława Szubarga

Sierpniowe spotkanie nad grobami pomordowanych

Od wielu lat spotykamy się przy grobach pomordowanych w lesie koło wsi Sowinki, na Mszy Świętej w intencji wszystkich ofiar drugiej wojny światowej.

W tym roku uroczystość odbyła się 30 sierpnia o godz. 15.00. Mszę Świętą celebrował prezbiter Proboszcz parafii św. Mikołaja w Mosinie, Adam Prozorowski. On też wygłosił okolicznościową homilię.

Przybyli mieszkańcy Mosiny i okolicznych wiosek Sowińca, Sowinek, Żabinka oraz Żabna i Krajowa wraz z władzami lokalnymi tych miejscowości. Obecni byli również Burmistrz Mosiny, Przewodnicząca Rady Miejskiej Mosiny, Komendant Policji, Przedstawiciele sołectw, OSP Żabno, Fundacji Bogdana Smolenia, Ułani Pułku Wojskowego Sowinki, delegacja PSL-u i Koła Łowieckiego "Żbik". Uroczystość zorganizowała Rada Sołecka wsi Sowinki.

Po Mszy Świętej burmistrz Mosiny, Przemysław Mieloch, przemówił, przypominając historię tego miejsca i okolic. Pan Andrzej Kasprzyk w imieniu organizatorów podziękował przybyłym i zaprosił na poczęstunek do siedziby Fundacji Bogdana Smolenia w Sowinkach. Oprawę akustyczną zapewnił pan Jacek Rogalka.

„Towarzysz” z Przyjaciółmi

Pielgrzymowanie do Naszego Mosińskiego Świętego

Nie minął nawet miesiąc od uroczystego wprowadzenia relikwii św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego do naszego parafialnego kościoła, a przyszło mi uczestniczyć w kolejnych podniosłych wydarzeniach. Dnia 11 października 2020 roku przypadła bowiem jedenasta rocznica kanonizacji Naszego Mosińskiego Świętego. Z tej okazji

dostałem zaszczytu uczestniczenia w pielgrzymce do Warszawy razem z Siostrami Franciszkanami Rodziny Maryi oraz świeckimi przyjaciółmi Świętego. Oddaliśmy cześć Jego relikwiom umieszczonym w Świątyni Opatrzności Bożej, by następnie udać się do Domu Generalnego Zgromadzenia na ulicy Żelaznej 97. Na miejscu po muzeum Świętego oprowadzała nas siostra Teresa Antonietta Frącek, która jest żyjącą skarbnicą wiedzy o Jego życiorysie. Na jednej z plansz muzeum znajdują się mapy okresu zaborów, na których zazna-

czona jest również Mosina. Odkrycie to bardzo uradowało siostrę Antoniettę i wiele wskazuje na to, że kolejni zwiedzający warszawskie muzeum nie raz usłyszą jeszcze o pobycie Świętego na naszej mosińskiej ziemi.

Po wspólnym obiedzie udaliśmy się do bazyliki archikatedralnej, by razem pomodlić się przy relikwii św. Zygmunta Szczęsnego znajdujących się w Kaplicy Literackiej. W katedrze odbył się także koncert upamiętniający Siostry Franciszkanek Rodziny Maryi (z matką Matyldą Getter na czele), które w trakcie drugiej wojny światowej uratowały kilkadziesiąt żydowskich dzieci. Podniosłe i uduchowione oratorium "Sprawiedliwe" autorstwa Aldony Kraus (słowa) oraz Jerzego Cembrzyńskiego (muzyka) wybrzmiało szczególnie mocno tamtego dnia. Kilka połączonych

chórów, znakomici soliści i instrumentalniści oddali hołd Świętemu oraz siostram, które poświęciły się ratowaniu bezbronnych w nieludzkim czasie drugiej wojny światowej. Zbudowani wspólną modlitwą, przeżyciami artystycznymi oraz ciekawymi rozmowami o historii Zgromadzenia, wróciliśmy na wielkopolską ziemię rozszerzać dalej kult świętego Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.

Serdecznie dziękuję Przełożonej Generalnej Zgromadzenia, matce Janinie Kierstan za gościnę, a siostram, Reginie Pobiedzkiej oraz Annie Maciejewskiej za zaproszenie, wspólną modlitwę oraz udostępnienie zdjęć na cele niniejszej relacji.

Wojciech Czeski

XV PIESZY RAJD AKCJI KATOLICKIEJ DO ROGALINA

W sobotę 26 września 2020 roku, odbył się kolejny pieszy rajd, który przechodził przez trzy parafie: Mosina, Rogalinek i Rogalin. Tematy, na które uczestnicy rajdu odpowiadali, dotyczyły historii, zwłaszcza z okresu Wiosny Ludów, historii rodu Raczyńskich, odwiedzanego kościołów i przyrody.

Trasa rajdu rozpoczęła się przy kościele w Mosinie, dalej przechodziliśmy koło pamiątkowego kamienia Piotra Mocka, Powstańca Wielkopolskiego, później wzdłuż kanału i Warty do Rogalinka, a następnie łakami przedostaliśmy się do Rogalina, gdzie zatrzymaliśmy się przy dębach, po czym udaliśmy się do Mauzoleum Raczyńskich i do kościoła.

Pierwszy przystanek był przy kościele pw. św. Michała Archaniola i Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Rogalinku. Uczestnicy modlili się w kościele przed odsłoniętą figurą Matki Bożej.

Miejsce docelowe było Rogalin, który słynie nie tylko z dębów rogańskich: Lecha, Czecha i Rusa, czy dębu Edwarda oraz innych pomników przyrody, ale też z pałacu i Mauzoleum hrabiów Raczyńskich. W pałacu tym, kiedy należał do hrabiów, podejmowano wielu znamienitych gości. Rogalin swą sławę zawdzięcza pięknemu położeniu, historycznym wydarzeniom i niemal nienaruszonej kompozycji zespołu pałacowo-parkowego, głównej siedziby zasłużonego dla Polski rodu hrabiów Raczyńskich.

Ważną częścią wchodzącą w skład terenu należącego do rodu Raczyńskich stał się też kościół św. Marcelina z mauzoleum, który mieści w podziemiach kryptę grobową, a na zewnątrz kościół przypomina słynną antyczną świątynię zwaną Maison Carree w Nîmes.

Do tradycji muzealnych zapoczątkowanych przez Zbrojownię, nawiązał Edward Aleksander Raczyński, który dla pomieszczenia

stworzonej przez siebie kolekcji współczesnego malarstwa wybudował w 1910 roku publicznie dostępną galerię.

Zwieńczeniem mecenasowskiej działalności rodu było powołanie w 1991 roku przez Edwarda Bernarda, ostatniego męskiego potomka, Prezydenta RP na Uchodźstwie Fundacji im. Raczyńskich przy Muzeum Narodowym w Poznaniu. Zgodnie z wolą fundatora dzieła sztuki należące do rodziny zostały publicznie udostępniane w rogańskiej siedzibie i poznańskim Muzeum.

Uczestnicy rajdu mogli dowiedzieć się od przewodników w mauzoleum i na terenie pałacowo - parkowym wielu cennych informacji oraz od księdza proboszcza z Rogalina, który głównie w kościele przekazał zgromadzonym także ciekawe wiadomości.

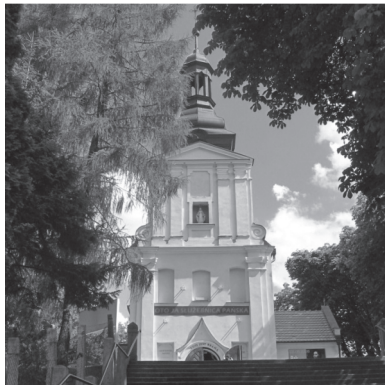
Na zakończenie rajdu odbył się piknik na polanie i wręczenie nagród i pamiątek. W całym rajdzie uczestniczył ks. Marek Nowak, który odbywa praktykę w mosińskiej parafii.

Anna Kreczmer

Wielkopolskie miejsca pielgrzymkowe TULCE

W moim rodzinnym domu oczywistą dla mnie sprawą było nasze coroczne pielgrzymowanie do Górki Duchownej. Prawdę mówiąc, jako małe dziecko myślałam, że w Polsce są tylko trzy sanktuaria Maryjne - w Częstochowie, w Licheniu i właśnie w Górcie. Ten mój pogląd musiał ulec zweryfikowaniu, gdy zaczęłam toczyć długie rozmowy z moją prababcią Jadwigą, którą uwielbiałam wypytывать o jej "dawne życie". Prababcia, która dzieciństwo i młodość spędziła we Wiórku, nie znała pielgrzymowania do Górki Duchownej. Opowiadała mi jednak o innym miejscu, do którego wielokrotnie wędrowała na wrześnieowy odpust. Tak dowiedziałam się o Sanktuarium Matki Bożej Tuleckiej w Tulcach, do którego dziś zapraszam Państwa.

Tulce, podobnie jak Mosina, znajdują się w powiecie poznańskim - na jego wschodnich obrzeżach, w gminie Kleszczewo. Tulce, dawniej pisane jako Tulczce, powstały przy starym trakcie wiodącym z Poznania do Środy. Jest to z pewnością jedna z najstarszych miejscowości w regionie, a jej początki mogą sięgać nawet XI wieku. Parafia najprawdopodobniej powstała tu w XII stuleciu. Być może w tamtym czasie istniał tu kościół drewniany, a według Jana Długosza fundatorem pierwszej świątyni w Tulcach miał być Piotr Włostowic - możnowładca śląski, jedna z najwybitniejszych postaci swojej epoki. Nas jednak interesuje najbardziej kościół, który powstał tu wiek później, około połowy XIII stulecia - kościół Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. Ten wspaniały obiekt powstał z inicjatywy znamienitej rodziny Łodziów, możemy podziwiać do dziś. A jest czym się zachwycać, bo to nie tylko miejsce kultu religijnego czy piękny zabytek - to także świadek wielu wieków dziejów Wielkopolski i materiał do nauki historii architektury. Kościół tulecki jest bowiem jedną z najstarszych budowli ceglanych na terenie naszego regionu. Wzniesiono go w stylu późnoromańskim. Styl romański typowy był dla budowli kamiennych z okresu Polski Piastowskiej.

W czasie gdy budowano kościół w Tulcach powoli zyskiwał na popularności nowy styl architektury charakterystyczny dla późnego średniowiecza - styl gotycki i budownictwo oparte właśnie o wykorzystanie cegły. Budowniczowie w Tulcach niejako połączyli tu stare z nowym - pozostali przy stylu romańskim, przekładając go

jednak nietypowo na mury ceglane, nie kamienne. Uzyskanej w ten sposób pięknej skromności całego założenia nie zmieniły późniejsze przebudowy z XIV i XV wieku. Kilka wieków później, w XVIII stuleciu, kościół wydłużono w kierunku zachodnim dostawiając charakterystyczną fasadę utrzymaną w modnym z kolei wówczas stylu barokowym. Całe założenie zbudowane jest na wzniesieniu pośrodku najstarszej części wsi, a prowadzące do kościoła schody na stoku wzgórza mogą trochę przypominać wejście na wzgórze kościelne w Górcie Duchownej. Pokonawszy tę drogę, wchodzimy do charakterystycznej świątyni, w którym - co ciekawe - znajdziemy nie jeden, a aż dwa wizerunki Maryi uznawane za

cudowne.

Matka Boża w Tulcach przychodzi do swych wiernych przez słynącą łaskami rzeźbę - figurę Maryi z Dzieciątkiem, zwaną Matką Bożą Tulecką oraz obraz z wizerunkiem Matki Bożej Pocieszenia. Rzeźbę wykonał nieznanymi z imienia artysta w XV wieku. Stworzona z drewna lipowego figura ma 1,2 m wysokości i przedstawia Madonnę w charakterystycznie udrapowanych gotyckich szatach trzymającą w prawej dłoni berło, w lewej Dzieciątko. Maryja z łagodnym uśmiechem pochyla głowę, ku patrzącym na nią z dołu wiernym. Figura ta aż czterokrotnie była koronowana - ostatni raz 2 września 1979 kiedy to arcybiskup Jerzy Stroba nałożył jej korony papieskie. Cudowny obraz tulecki jest z kolei młodszy - powstał prawdopodobnie w pierwszej połowie XVIII wieku. Przedstawia Maryję o łagodnym i jakby zasluchanym wyrazie twarzy, która z ciepłym uśmiechem spogląda na wiernych, tuląc jednocześnie do siebie Dzieciątko. Obraz ozdobiony jest pięknymi srebrnymi sukienkami, które w 1905 roku ufundował ówczesny proboszcz i parafianie.

Dwa znane z licznych cudów wizerunki Maryi to nie jedyne skarby kościoła w podpoznańskich Tulcach. Będąc tu, warto jeszcze zwrócić uwagę m.in. na gotycką kropielnicę z piaskowca, wykonany z szarego marmuru rycerski nagrobek z 1594 roku, mur z inicjałami proboszczów z XVII wieku czy wspaniałą drewnianą dzwonnice z 1860 roku. Sanktuarium warto odwiedzić szczególnie - jak miała to w zwyczaju moja prababcia - w pierwszym tygodniu września, podczas tradycyjnego odpustu.

Ania Cicha

Poświęcenie rodziny Najświętszemu Sercu Pana Jezusa – odpowiedź na wezwanie Bożej Miłości

W sobotę 17 X 2020 minęła 330 rocznica śmierci francuskiej mistyczki, Małgorzaty Marii Alacoque, przez którą Pan Jezus objawił ludziom swoje Boskie serce i wyraził życzenie, aby było ono czczone i kochane. Tego dnia nasza rodzina w obecności x. Proboszcza poświęciła się Sercu Jezusowemu w mosińskim kościele parafialnym.

Liturgię poświęcenia sprawuje się przeważnie w domu i towarzyszy jej zawieszenie obrazu Serca Jezusowego, który jest wyrazem Bożego błogosławieństwa i królowania w rodzinie. Najlepiej poprzedzić tę uroczystość modlitwą nowenną i przystąpić do spowiedzi, może być to nawet spowiedź generalna, a w samym dniu poświęcenia niech członkowie rodziny przystąpią do komunii św. Istnieją różne teksty aktów poświęcenia, które można znaleźć w literaturze i na stronach internetowych i dobrać dla swojej rodziny.

Nie jest to dziś praktyka szeroko znana, choć obrazy Serca Jezusowego występowały w domach powszechnie jeszcze kilkadziesiąt lat temu. Zaistniała ona w XIX wieku we Francji, a wielkim impulsem dla jej rozwoju było poświęcenie Kościoła i świata Sercu Jezusowemu przez papieża Leona XIII w 1899 roku. Osadzona jest natomiast w duchowości związanej z objawieniami św. Małgorzaty Marii Alacoque.

Na czym polega istota nabożeństwa do Serca Pana Jezusa? Z otwartej rany tego Serca płynie miłość, która chce nappełnić nasze ludzkie serca i oczekuje naszej miłości. Niestety wielu chrześcijan, nie wspominając o niewierzących, odrzuca tę miłość, odwraca się do Pana Boga plecami, rani go swoimi grzechami. Dlatego kult Serca Pana Jezusa ma charakter wynagradzający i koncentruje się

na Eucharystii. Przede wszystkim trzeba tu wymienić przyjmowanie komunii św. w pierwsze piątki miesiąca jako wynagrodzenie Panu Jezusowi za grzechy własne i innych ludzi. W wielu parafiach tego dnia odprawiana jest specjalna msza o Najświętszym Sercu Pana Jezusa, a na jej zakończenie odmawia się litanię do Serca Jezusowego przed Najświętszym Sakramentem. Pan Jezus dał siostrze Małgorzacie obietnicę, że kto przez dziewięć z rzędu pierwszych piątków przystąpi do komunii św., ten nie umrze bez łaski uświęcającej i bez sakramentów.

Od św. Małgorzaty Marii pochodzi również praktyka godziny świętej odprawianej w czwartki między 23:00 a 24:00. To godzina jednoczenia się z Chrystusem konającym w Ogrójcu. Przypomnijmy sobie słowa, jakie Pan wypowiedział do uczniów: „Smutna jest dusza moja aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie ze mną” (Mt 26,38). Apostołowie jednak posnęli.

Liturgiczną kulminacją kultu Serca Jezusowego jest uroczystość ku Jego czci, obchodzona w piątek po oktawie Bożego Ciała, która została ustanowiona również na podstawie objawień.

Episkopat Polski ułożył na lata 2019-2022 program duszpasterski pod hasłem Eucharystia daje życie (proszę spojrzeć na baner zawieszony w naszym kościele nad wejściem od strony probostwa). Obecny czas został nam dany, żebyśmy zgłębiali tę tajemnicę naszej wiary. Kult Najświętszego Serca Jezusowego, źródła życia i świętości, umożliwia to w wypróbowany sposób. Niech każda rodzina rozeznaj, czy Pan Jezus nie wzywa jej, by zawierzyć się Jego Sercu.

M. Sz.

Dekret Penitencjarii Apostolskiej odnośnie przyznania specjalnych odpustów dla wiernych w obecnej sytuacji pandemii, 20.03.2020 r.

Autor: **Kard. Mauro Piacenza**

Dekret Penitencjarii Apostolskiej odnośnie przyznania specjalnych odpustów dla wiernych w obecnej sytuacji pandemii, 20.03.2020 r.

PENITENCJARIA APOSTOLSKA - DEKRET

Wiernym dotkniętym chorobą zakaźną spowodowaną Covid-19, powszechnie znaną jako koronawirus, a także pracownikom służby zdrowia, członkom rodzin i wszystkim tym, którzy w jakimkolwiek charakterze, także poprzez modlitwę, opiekują się nimi, udziela się daru specjalnych odpustów.

„Weselcie się nadzieją! W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie – wytrwali” (Rz 12, 12). Słowa napisane przez św. Pawła do Kościoła w Rzymie rozbrzmiewają w całej historii Kościoła i ukierunkowują myśli wiernych w obliczu wszelkich cierpień, chorób i nieszczęść.

Obecna chwila, w której cała ludzkość zagrożona niewidzialną i podstępą chorobą, która od pewnego czasu stała się częścią życia każdego człowieka, naznaczona jest dzień po dniu dręczącymi obawami, nowymi niepewnościami, a przede wszystkim powszechnym cierpieniem fizycznym i moralnym.

Kościół, idąc za przykładem swego Boskiego Mistrza, zawsze troszczył się o chorych. Jak wskazał św. Jan Paweł II, sens ludzkiego cierpienia jest dwójaki: „Jest nadprzyrodzony, ponieważ zakorzenia się w Boskiej tajemnicy Odkupienia świata. Jest równocześnie głęboko ludzki, ponieważ człowiek odnajduje w nim siebie, swoje człowieczeństwo, swoją godność, swoje posłannictwo” (List apostolski *Salvifici Doloris*, 31).

Również papież Franciszek w tych ostatnich dniach okazał swoją ojcowską bliskość i ponowił swoje zaproszenie do nieustannej modlitwy za chorych na koronawirusa.

Aby wszyscy ci, którzy cierpią z powodu Covid-19, właśnie w tajemnicy tego cierpienia odkryli na nowo „samo odkupieńcze cierpienie Chrystusa” (tamże, 30), Penitencjaria Apostolska, ex auctoritate Summi Pontificis, ufając słowu Chrystusa Pana i uznając w duchu wiary, że obecną epidemię należy przeżywać w duchu osobistego nawrócenia, udziela daru odpustów zgodnie z następującym zarządzeniem.

Udziela się odpustu zupełnego wiernym cierpiącym na koronawirusa, którzy podlegają kwarantannie na polecenie władz sanitarnych w szpitalach lub we własnych domach, jeśli w duchu oderwanym od jakiegokolwiek grzechu, zjednoczą się duchowo poprzez środki masowego przekazu z celebracją Mszy Świętej, odmawianiem Różańca Świętego, pobożnej praktyki Drogi Krzyżowej lub innych form pobożności, a przynajmniej odmówią Wyznanie Wiary, Modlitwę Pańską i pobożne wezwanie do Najświętszej Maryi Panny, ofiarując tę próbę w duchu wiary w Boga i miłości wobec swoich braci i siostr, z wolą wypełnienia zwykłych warunków (spowiedź sakramentalna, komunie eucharystyczna i modlitwa w intencji Ojca Świętego) tak szybko, jak będzie to możliwe.

Pracownicy służby zdrowia, członkowie rodzin i wszyscy ci, którzy za przykładem Dobrego Samarytanina, narażając się na ryzyko zarażenia, opiekują się chorymi na koronawirusa według słów Boskiego Odkupiciela: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15, 13), otrzymają ten sam dar odpustu zupełnego na tych samych warunkach.

Ponadto, Penitencjaria Apostolska udziela odpustu zupełnego na tych samych warunkach z okazji obecnej epidemii światowej nawet tym wiernym, którzy ofiarują nawiedzenie Najświętszego Sakramentu, lub Adorację Eucharystyczną, lub lekturę Pisma Świętego przez co najmniej pół godziny, lub odmówienie różańca świętego, lub pobożne odprawienie Drogi Krzyżowej, lub odmówienie Koronki do Miłosierdzia Bożego, w intencji prześlągnięcia Boga Wszechmogącego o koniec epidemii, ulgę dla tych, którzy cierpią i zbawienie wieczne dla tych, których Pan powołał do siebie.

Kościół modli się za tych, którzy nie mogą przyjąć sakramentu namaszczenia chorych i wiatyków, powierzając Bożemu miłosierdziu wszystkich i każdego z osobna na mocy komunii świętych i udziela wiernym odpustu zupełnego w chwili śmierci, pod warunkiem, że byli należycie dysponowani i zwykle za życia modlili się (w tym przypadku Kościół zastępuje trzy zwyczajowe warunki). W celu uzyskania tego odpustu zaleca się używanie krucyfiksu lub krzyża (por. *Enchiridion indulgentiarum*, nr 12).

Niech Najświętsza Maryja Panna, Matka Boga i Kościoła, Uzdrawienie Chorych i Wspomożycielka Wiernych, nasza Orędowniczka, pomoże cierpiącej ludzkości, oddalając od nas zło tej pandemii i wyjednając nam wszelkie dobro niezbędne dla naszego zbawienia i uświęcenia.

Niniejszy dekret jest ważny niezależnie od wszelkich przepisów stanowiących inaczej.

W Rzymie, w siedzibie Penitencjarii Apostolskiej, 19 marca 2020 roku.

Kard. Mauro Piacenza
Penitencjarz Większy
Ks. Prał. Krzysztof Nykiel
Regens

Intencje mszalne listopad 2020

NIEDZIELA, 1 LISTOPADA

7.30 + ZA ŚP. RODZICÓWMIECZYŚŁAWA I MARIE BURDAJEWICZ, ANTONINĘ I LUDWIKA KACZMAREK

9.00 + ZA ŚP. MARIANNĘ KRYSTKOWIAK

10.30 + ZA ŚP. IRENĘ CHRABĄSZCZ

14.30 + ZA ZMARŁYCH PARAFIAN
SPOCZYWAJĄCYCH NA CMENTARZU

18.00 + ZA ŚP. STANISŁAWĘ I MARIANA KUCZMA
Z PROŚBĄ O ŻYCIE WIECZNE

PONIEDZIAŁEK, 2 LISTOPADA

8.15 INTENCJE ZBIOROWE

10.00 INTENCJE ZBIOROWE

16.00 INTENCJE ZBIOROWE

18.00 INTENCJE ZBIOROWE

19.30 + ZA ZMARŁYCH PARAFIAN W TYM ROKU

WTOREK, 3 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. JÓZEFA JOACHIMIAKA

18.00 + ZA ŚP. REGINĘ OSSOWSKĄ

18.00 + ZA ŚP. LUDWIKĄ, MARIĘ I RYSZARDA
KONIECZNYCH, ZM. Z RODZ., JADWIGĘ
NOWOWIEJSKĄ, ANDRZEJA LINIARSKIEGO,
MARKA PALACZA

ŚRODA, 4 LISTOPADA

8.15 W INTENCJI ALEKSANDRY I ARTURA Z OK.
ZAWARCIA SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA Z
PROŚBĄ O BOŻE BŁOGOSŁAWIEŃSTWO PRZEZ
RĘCE MARYI

18.00 NOWENNA

CZWARTEK, 5 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. HELENĘ NIEWIADOMSKĄ

18.00 + ZA ŚP. TERESĘ JEŻYK

18.00 Z PROŚBĄ O LICZNE I ŚWIĘTE
POWOLAŃ KAPŁAŃSKIE, ZAKONNE I
MISYJNE

PIĄTEK, 6 LISTOPADA

8.15 ZA WSTAWIENNICTWEM NMP DO BOGA
OJCA Z PROŚBĄ O POTRZEBNE ŁASKI DLA
ŻYJĄCYCH WG LISTY INTENCJI

15.00 ŚLUB DAWID ADAMSKI, PATRYCJA TYMA

18.00 + ZA ŚP. SEWERYNA DROZDOWSKIEGO,
ANNĘ KAZIMIERZĄ, TERESĘ, ZBIGNIEWĄ,
DANUTĘ, JADWIGĘ, SŁAWOMIRĄ, IWONĘ
DROZDOWSKICH, STEFANIĘ, MICHAŁA,
ELŻBIETĘ, ZDZIŚŁAWA I PIOTRA BALCERSKICH
ORAZ ZA DUSZE W CZYŚĆCU OCZEKUJĄCE

18.00 + ZA ŚP. JANINĘ I EUGENIUSZA NOWAK

SOBOTA, 7 LISTOPADA

8.15 BOGU WIADOMEJ INTENCJI

18.00 INTENCJE ZBIOROWE

NIEDZIELA, 8 LISTOPADA

7.30 + ZA ŚP. BOLESŁAWA LEJMANA W 22 ROCZ.
ŚM., PIOTRA LEJMANA

9.00 + ZA ŚP. JÓZEFA SOBKOWIAKA W 21 ROCZ.
ŚM. I ZM. Z RODZ.

10.30 + ZA ŚP. MARIAMĄ I WOJCIECHA
KRZYŻANIAK, MARIANNĘ, WŁADYSŁAWA
KRUK, JANĄ TATKĄ, RYSZARDA FOGT, ZM. Z
RODZ. KRZYŻANIAKÓW I KRUKÓW

12.00 W INTENCJI PARAFII

18.00 + ZA ŚP. CZESŁAWĘ W 18 ROCZ. ŚM. I
JÓZEFA RYŃKOWSKICH, ZM. Z RODZ

PONIEDZIAŁEK, 9 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. MAŁGORZATĘ KAJZERSKĄ

18.00 + ZA ŚP. EWĘ WILCZYŃSKĄ

18.00 + ZA ŚP. ALINĘ WCZEŚNIAK

WTOREK, 10 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. BARBARĘ NIEPRZECKĄ

18.00 + ZA ŚP. JERZEGO MALAKA

18.00 + ZA ŚP. IZABELĘ SZMATULĘ

ŚRODA, 11 LISTOPADA

8.15 Z OKAZJI 80 URODZIN GERTRUDY Z
POZDĘKOWANIEM ZA OTRZYMANE ŁASKI, Z
PROŚBĄ O DALSZĘ

10.30 + ZA ŚP. JANUSZA PRZYBYLSKIEGO W 6
RODZ. ŚM.

18.00 NOWENNA

CZWARTEK, 12 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. JERZEGO KOSTKĘ

18.00 + ZA ŚP. REGINĘ OSSOWSKĄ

18.00 W INTENCJI OJCZYZNY I O JEDNOŚĆ DLA
POLAKÓW

PIĄTEK, 13 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. HELENĘ NIEWIADOMSKĄ

18.00 + ZA ŚP. LEONĄ MACIOŁKĄ

18.00 W INTENCJI KS. PROBOSZCZA RAFAŁA
ROBAKA ORAZ O BOŻE BŁOGOSŁAWIEŃSTWO
NA CZAS BUDOWY

SOBOTA, 14 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. HELENĘ NIEWIADOMSKĄ

15.00 ŚLUB

18.00 INTENCJE ZBIOROWE

NIEDZIELA, 15 LISTOPADA

7.30 + ZA ŚP. EWĘ WILCZYŃSKĄ

9.00 + ZA ŚP. JADWIGĘ GRYPCZYŃSKĄ, ZM. Z
RODZ. GRYPCZYŃSKICH I MROCZKÓW

10.30 + ZA ŚP. WERONIKĘ, WŁADYSŁAWA
CHRAPŁAK, JANAKLEBBA, ZM. Z RODZ.

12.00 + ZA ŚP. STANISŁAWA KORNOSZ,
STANISŁAWA WOLNEGO Z OKAZJI IMIENIN
ORAZ ZA ZMARŁYCH TEŚCIÓW I BRACI

18.00 + ZA ŚP. ZENONĄ PILARSKIEGO W 12 ROCZ.
ŚM., JADWIGĘ ROZUMEK, ZM. Z RODZINY
TOKARSKICH, PILARSKICH, WRÓBLI I
ROZUMKÓW ORAZ O BOŻE
BŁOGOSŁAWIEŃSTWO DLA TYCH RODZIN

PONIEDZIAŁEK, 16 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. GERTRUDĘ Z PROŚBĄ O DAR NIEBA

18.00 + ZA ŚP. GABRIELĘ I WŁADYSŁAWA
PRZYBYSZEWSKICH

18.00 + ZA ŚP. ZOFIĘ MAROSZ

WTOREK, 17 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. JANĄ BŁACHARZĄ

18.00 + ZA ŚP. JERZEGO MALAKA

18.00 + ZA ŚP. REGINĘ OSSOWSKĄ

ŚRODA, 18 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. PELAGIĘ I ANTONIEGO SZARY,
ANNĘ, FLORIANĄ I FABIANĄ
HYAWEINWAWTH, STANISŁAWA
WINISZEWSKIEGO

18.00 NOWENNA

CZWARTEK, 19 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. EUGENIĘ WIELGOSZ W 1 ROCZ. ŚM.
SZ PROŚBĄ O RADOŚĆ ŻYCIA WIECZNEGO

18.00 + ZA ŚP. OSSOWSKĄ

18.00 + ZA ŚP. STANISŁAWA OLEJNIK

PIĄTEK, 20 LISTOPADA

8.15 ZA WSTAWIENNICTWEM NMP DO BOGA
OJCA Z PROŚBĄ O DAR ŻYCIA WIECZNEGO DLA
ZMARŁYCH WG LISTY INTENCJI

18.00 + ZA ŚP. ANDRZEJA I PIOTRA ZALISZĄ

18.00 + ZA ŚP. ELŻBIETĘ, JANUSZĄ
PRZYBYLSKICH

SOBOTA, 21 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. CECYLIĘ Z OK. IMIENIN ORAZ ZM.
Z RODZINY ADAMCZEWSKICH I SPYCHAŁÓW

18.00 INTENCJE ZBIOROWE

NIEDZIELA, 22 LISTOPADA

7.30 + ZA ŚP. IGNACEGO, URSZULĘ
WOJCIECHOWSKICH, WOJCIECHA, CZESŁAWA
NASKRĘT

9.00 + ZA ŚP. WŁADYSŁAWA W 11 ROCZNICĘ ŚM.,
WANĘ, ALOJZEGO FOJT, Z ZM. Z RODZ.
FOJTÓW I SZYMAŃSKICH

10.30 + ZA ŚP. HENRYKĄ BUDNEGO W 23 ROCZ.
ŚM., I ZM. Z RODZ. BUDNYCH I
ANDRZEJEWSKICH

12.00 W INTENCJI PARAFII

18.00 + ZA ŚP. WOJCIECHA NOWICKIEGO W 8
RODZ. ŚM., I ZM. Z RODZ. NOWICKICH,
CZAJKÓW I WOJCIECHOWSKICH

PONIEDZIAŁEK, 23 LISTOPADA

8.15 W INTENCJI ROMANY I IRENEUSZA W 40
RODZ. ŚLUBU DZIĘKUJĄC DOBREMU BOGU ZA
WSPÓLNIE PRZEŻYTE LATA, Z PROŚBĄ O
DALSZĄ OPIEKĘ I WSTAWIENNICTWO MATKI
BOŻEJ

18.00 + ZA ŚP. WOJCIECHA SZYMKOWIAKĄ

18.00 + ZA ŚP. MARIANNĘ GRZELCZYK

WTOREK, 24 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. MARIĘ, STANISŁAWĘ, CZESŁAWĄ I
ZYGUNTĄ PRZYBYLSKICH ORAZ ZM. Z RODZ.

18.00 + ZA ŚP. ASIĘ NOWAK W 17 ROCZ. ŚM.

18.00 + ZA ŚP. REGINĘ CHRUST

ŚRODA, 25 LISTOPADA

8.15 + ZA DUSZĘ ŚP. JANUSZĄ MAIKĄ Z PROŚBĄ
O ŻYCIE WIECZNE

18.00 NOWENNA

CZWARTEK, 26 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. RYSZARDA JURGIEWICZ W 22
RODZ. ŚMIERCI, MICHAŁA

18.00 + ZA ŚP. BOGDANĄ W 13 ROCZ. ŚM.,
FRANCISZKĘ I PAWŁA JÓZWIĄKÓW

18.00 + ZA ŚP. REGINĘ CHRUST

PIĄTEK, 27 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. ŁUCJĘ TYMĄ

18.00 + ZA ŚP. BRONISŁAWA PRZECZYSTA

18.00 + ZA ŚP. BARBARĘ KOSIOR W 4 ROCZ. ŚM.

SOBOTA, 28 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. HELENĘ NIEWIADOMSKĄ

18.00 INTENCJE ZBIOROWE

NIEDZIELA, 29 LISTOPADA

7.30 + ZA ŚP. MARIĘ I FRANCISZKĄ
KOWALEWSKICH, MARTĘ I PIOTRA
SKRZYPCZAK

9.00 + ZA ŚP. GRZEGORZA OKRAJEK W 15 ROCZ.
ŚM., MARIĘ I KAZIMIERZĄ WOLARCZAK,
PELAGIĘ I JANĄ STACHOWSKICH, ZM. Z RODZ.
OKRAJEK ORAZ Z PODZIĘKOWANIEM I Z
PROŚBĄ O ZDROWIE I OPIEKĘ BOŻĄ DLA CAŁEJ
RODZINY

10.30 + ZA ŚP. LIDIĘ PAWŁOWSKĄ W 2 ROCZ. ŚM.,

12.00 + ZA ŚP. ZDZIŚŁAWA CHUDZIŃSKIEGO I
ZM. Z RODZ. CHUDZIŃSKICH

18.00 + ZA ŚP. STANISŁAWĘ HABOWSKĄ

PONIEDZIAŁEK, 30 LISTOPADA

8.15 + ZA ŚP. ELEONORĘ FAJGĘ Z PROŚBĄ O DAR
NIEBA

18.00 + ZA ŚP. REGINĘ I ZBIGNIEWĄ CHRUST

18.00 W INTENCJI ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Intencje mszalne grudzień 2020

WTOREK, 1 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. ANNĘ SZCZEPANIĄK

18.00 W INTENCJI MAĆKA

18.00 + ZA ŚP. HENRYKA DANIELEWSKIEGO

ŚRODA, 2 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. BARBARĘ NIEPRZECKĄ Z OK. IMIENIN

18.00 NOWENNA

CZWARTEK, 3 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. PATRYKĄ DAUER O ŻYCIE WIECZNE

18.00 + Z PROŚBĄ O ŚWIĘTE I LICZNE POWOŁANIA KAPŁAŃSKIE I ZAKONNE ORAZ MISYJNE

18.00 + ZA ŚP. ZOFIĘ MAROSZ

PIĄTEK, 4 GRUDNIA

8.15 + ZA WSTAWIENNICTWEM NMP DO BOGA OJCA Z PROŚBĄ O DAR ŻYCIA WIECZNEGO DLA ZMARŁYCH WG LISTY INTENCJI

18.00 + ZA ŚP. SEWERYNA DROZDOWSKIEGO I ZM. Z RODZ., MICHAŁA BALCERSKIEGO I ZM. Z RODZ. PIOTRA BALCERSKIEGO

18.00 + ZA ŚP. EDMUNDA STRZELCZYKA

SOBOTA, 5 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. MARIĘ I STANISŁAWA KACZMAREK, BRONISŁAWĘ DZIUBAŁKĄ

18.00 INTENCJE ZBIOROWE

NIEDZIELA, 6 GRUDNIA

7.30 + ZA ŚP. STANISŁAWA DŁUŻEWSKIEGO, ZM. Z

RODZ. DŁUŻEWSKICH I KLUCZYŃSKICH

9.00 + ZA ŚP. JACKA KAŁKĄ Z OK. URODZIN

10.30 + ZA ŚP. HANNĘ KOWALSKĄ Z OKAZJI URODZIN I ZM. Z RODZINY

12.00 SUMA

18.00 + ZA ŚP. LESZKA DUDZIŃSKIEGO W 4 ROCZNICĘ ŚMIERCI ZMARŁYCH Z RODZ. BOCIANÓW.

PONIEDZIAŁEK, 7 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. MARIĘ I STEFANA

18.00 + ZA ŚP. TERESĘ I MIECZYŚLAWA PISKOWSKICH I ZM. Z RODZINY SIUDÓW Z PROŚBĄ O DAR NIEBA

18.00 + ZA ŚP. JANA SŁONINĘ

WTOREK, 8 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. HENRYKA SZABELSKIEGO W 7 ROCZ. ŚMIERCI

18.00 + ZA ŚP. REGINĘ CHRUST

18.00 + ZA ŚP. STANISŁAWĘ I STANISŁAWA KREŻEL, STANISŁAWA I ANTONIEGO SOBAŃSKICH, ZM. Z RODZ., PIOTRA WENCLĄ

ŚRODA, 9 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. LEOKADIĘ I BOLESŁAWA KURZAWĄ

18.00 NOWENNA

CZWARTEK, 10 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. EWĘ DUTKIEWICZ W 16 ROCZNICĘ ŚMIERCI I STANISŁAWA KACZOR W 16 ROCZ. ŚMIERCI I ZM. Z RODZ. WARZYCHÓW I KACZORÓW O RADOŚĆ ŻYCIA WIECZNEGO

18.00 + ZA ŚP. REGINĘ CHRUST

18.00 + ZA ŚP. FERIDINANDĄ TOMASZEWSKĄ

PIĄTEK, 11 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. MARTEŃ KŁOPIŚ

18.00 + ZA ŚP. WŁADYSŁAWA NOWAKA W 6 ROCZ. ŚMIERCI, MARIĘ I ANTONIEGO NOWAK, MICHAŁINĘ I KAZIMIERZA KAWECKICH

18.00 + ZA ŚP. WALDEMARA KACZMARKA

SOBOTA, 12 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. STANISŁAWA SOBIERAJEWICZ W 2 ROCZ. ŚMIERCI, AGNIESZKĘ I STEFANA, PELAGIĘ I STANISŁAWA

18.00 INTENCJE ZBIOROWE

NIEDZIELA, 13 GRUDNIA

7.30 + ZA ŚP. LECHOSŁAWA SZESZUŁĘ Z OK. URODZIN, ZM. Z RODZ. SZESZUŁÓW I ORŁOWSKICH

9.00 + ZA ŚP. HENRYKA DOLGAŁSKIEGO Z PROŚBĄ O RADOŚĆ WIECZNĄ

10.30 + ZA ŚP. MARIĘ KULESZĄ W 2 ROCZ. ŚMIERCI

12.00 + ZA ŚP. ŁUCJĘ MARCINIĄK Z OKAZJI IMIENIN

18.00 + ZA ŚP. STANISŁAWĘ HABOWSKĄ

PONIEDZIAŁEK, 14 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. DANUTĘ BANACH W 1 RODZNICĘ ŚMIERCI

18.00 + ZA ŚP. BARBARĘ NOWAK

18.00 + ZA ŚP.

WTOREK, 15 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP.

18.00 + ZA ŚP. PATRYKĄ DAUER

18.00 + ZA ŚP. EDMUNDA STRZELCZYKĄ

ŚRODA, 16 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. ZA WSTAWIENNICTWEM NMP DO BOGA OJCA Z PROŚBĄ O POTRZEBNE ŁASKI DLA ŻYJĄCYCH WG LISTY INTENCJI

18.00 NOWENNA

CZWARTEK, 17 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP.

18.00 + ZA ŚP. ALOJZEGO PRZEPENĄ W 3 ROCZNICĘ ŚMIERCI I ZM. RODZICÓW Z OBU STRON

18.00 + ZA ŚP.

PIĄTEK, 18 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP.

18.00 + ZA ŚP. ZOFIĘ MAROSZ

18.00 + ZA ŚP. EDMUNDA STRZELCZYKĄ

SOBOTA, 19 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP.

18.00 INTENCJE ZBIOROWE

NIEDZIELA, 20 GRUDNIA

7.30 + ZA ŚP. MARIANĄ SOBKOVIĄKĄ W 17 ROCZ. ŚMIERCI

9.00 + ZA ŚP. TOMASZA OHNSORGE W 18 ROCZ. ŚMIERCI, FRANCISZKA OHNSORGE Z PROŚBĄ O ŁASKĘ ZBAWIENIA

10.30 + ZA ŚP. MIROŚLAWA WASIELEWSKIEGO W 9 ROCZNICĘ ŚMIERCI ORAZ IRENĘ I WACŁAWA SZYMAŃSKICH

12.00 W INTENCJI PARAFIAN

18.00 + ZA ŚP. STANISŁAWĘ HABOWSKĄ

PONIEDZIAŁEK, 21 GRUDNIA

8.15 Z OKAZJI URODZIN WOJCIECHA, TOMASZA I MATEUSZA Z PROŚBĄ O POTRZEBNE ŁASKI

18.00 + ZA ŚP. MAŁGORZATĘ DESKĄ

18.00 + ZA ŚP.

WTOREK, 22 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. ZMARŁYCH Z RODZ. MATUSZAKÓW I BIERNACZYKÓW ORAZ ZDZIŚLAWA I KAZIMIERZA

18.00 + ZA ŚP. ANDRZEJA KAROLCZYKĄ W 1 ROCZ. ŚMIERCI

18.00 + ZA ŚP. JANINĘ BZDĘGĄ

ŚRODA, 23 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. WIKTORIĘ Z OKAZJI IMIENIN, LUDWIKĄ, IRENEUSZĄ WŁODARCZAKÓW, MIEDZYŚLAWĘ, ZYGMNTA MIKOŁAJCZYKÓW ORAZ ŁUCJĘ I BERNARDA DURKE I ZM. Z RODZ.

18.00 NOWENNA

CZWARTEK, 24 GRUDNIA

8.15 W INTENCJI PREZBITERA ADAMA

21.00 ZBIOROWE

24.00 ZBIOROWE

PIĄTEK, 25 GRUDNIA

9.00 + ZA ŚP. MARIANNĘ FLORIANĄ KUJAWĄ 10.30 + ZA ŚP. JANINĘ I JÓZEFA MACIEJEWSKICH, BOGDANĄ I BRUNONĄ TRAWICKICH, JANINĘ I STANISŁAWA MACIEJEWSKICH

12.00 W INTENCJI PARAFIAN

18.00 + ZA ŚP. DARIUSZĄ JAKUBOWSKIEGO W 6 ROCZ. ŚMIERCI O SPOKÓJ DUSZY

SOBOTA, 26 GRUDNIA

7.30 ZA ŚP. HELENĘ KUBIAK

9.00 ZA ŚP. STANISŁAWA PAZGRAT W 22 ROCZNICĘ ŚMIERCI, WŁADYSŁAWA, WŁODZIMIERZA PAZGRAT, BOŻENĘ ŚLIWIŃSKĄ

10.30 + ZA ŚP. MARGARETTĘ KAŁĄŻNĄ

12.00 + ZA ŚP. JANINĘ BĄCZKOWSKĄ, HELENĘ I STANISŁAWA SZESZUŁÓW I ZM. Z RODZ. SZESZUŁÓW, BĄCZKOWSKICH I PIECHOTÓW

18.00 + ZA ŚP. JULIANA CIESZYŃSKIEGO

NIEDZIELA, 27 GRUDNIA

7.30 + ZA ŚP. JÓZEFA KALISZĄ I ZM. Z RODZ.

KALISZÓW I TOMCZAKÓW

9.00 + ZA ŚP. WŁADYSŁAWA I MARIANNĘ KRUK, WOJCIECHA I MARIĘ KRZYŻANIĄK, RYSZARDA FOGTĄ, JANĄ TATKĘ I ZM. Z RODZ. KRZYŻANIĄKÓW I KTUKÓW

10.30 + ZA ŚP. JANĄ I JADWIGĘ SZUL, LESZKĄ ROSSE, WALERIĘ I WACŁAWA WITKOWSKICH, HENRYKĄ STACHOWIAKĄ I JULIANĄ KMIĘCIAKĄ

12.00 W INTENCJI PARAFIAN

18.00 + ZA ŚP. IRENĘ, TADEUSZĄ I MARIANĄ STREŃKÓW

PONIEDZIAŁEK, 28 GRUDNIA

8.15 + Z OKAZJI 58 ROCZNICY ŚŁUBU LUBOMIRY I RYSZARDA Z PODZIĘKOWANIEM ZA OTRZYMANE ŁASKI I PROŚBĄ O DAŁSZE BOŻE

BŁOGOSŁAWIENSTWO NA WSPÓLNEJ DRODZE

18.00 + ŻYWY RÓŻANIEC

18.00 + ZA ŚP.

WTOREK, 29 GRUDNIA

8.15

18.00 + W INTENCJI ASI I TOMKA Z OKAZJI 19 ROCZNICY ŚŁUBU Z PODZIĘKOWANIEM ZA OTRZYMANE ŁASKI I PROŚBĄ O BOŻE BŁOGOSŁAWIENSTWO DLA CAŁEJ RODZINY

18.00 + ZA ŚP. MARIĘ I MARIANĄ JANICKICH

ŚRODA, 30 GRUDNIA

8.15 + ZA ŚP. ARTURĄ W 1 ROCZNICĘ ŚMIERCI Z PROŚBĄ O RADOŚĆ ŻYCIA WIECZNEGO

18.00 NOWENNA

CZWARTEK, 31 GRUDNIA

8.15

17.00 ZBIOROWA

ZGONY: od 14.08.2020

Tadeusz Piasecki l.66, Wojciech Deska l. 66, Maria Szefer l.72, Regina Teresa Chrust l. 74, Bronisław Przechrzta l. 82, Przemysław Wilhelm l.36, Barbara Nieprzecka l.81, Bronisław Trocha l.87, Janina Krawczyk l. 90, Karola Małecka l.95, Urszula Barbara Wyszyńska l.61, Helena Kubiak-Grynja l.86, Kazimiera Rzeszutko l. 73, Julian Włodzimierz Cierzyński l. 69, Jan Przybysławski l. 82, Barbara Nowak l.65, Lucjan Chatliński l.70, Jan Roman Słonina l.55, Edmund Strzelczyk l.94, Andrzej Zdzisław Giel l. 79, Janina Bzdęga l. 70, Janina Krystyna Nowak l.73, Bernard Heigelmann l. 91, Zofia Cywińska l.70.

CHRYZTY od 14.08.2020

Barbara Szypura, Wiktoria Kaczmarek, Filip Dolatowski, Wojciech Tomasz Loska, Nikola Stanisława Bulik, Artur Jan Osiński, Mieszko Pater, Borys Spalony, Maksymilian Wyszyński, Barbara Bylczyńska, Ewa Agata Marciniak, Zoja Bielerzewska, Stanisława Anastazja Gadzińska, Apolonia Godurkiewicz, Patryk Jarzębski, Maria Matuszak, Igancy Andrzejczak, Julia Okołowska, Ignacy Kapelski, Antonina Dublaga, Jan Barłóżyk, Maksymilian Nowodczyński, Kalina Kula, Lena Ewa Bendowska, Aleksander Żurek.